

ДЕРЖАВНИЙ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«АПОСТОЛІВСЬКИЙ ЦЕНТР ПІДГОТОВКИ ТА ПЕРЕПІДГОТОВКИ РОБІТНИЧИХ КАДРІВ»

*Методична розробка
Першого уроку
(історичної години)
на тему:*

«Від проголошення незалежності до нової України!»

**Розробила:
бібліотекар
Харченко Л. М.**

**м.Апостолове
2016 рік**

Зміст

1 АНОТАЦІЯ	3
2 СЦЕНАРІЙ ПЕРШОГО УРОКУ 2016-2017 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ НА ТЕМУ: «ВІД ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ДО НОВОЇ УКРАЇНИ»	4
3. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ	21
4. Додаток №1 ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР «Про проголошення незалежності України»	22
5.Додаток №2 А К Т ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ	23
6. Додаток №3 «Вони віддали своє життя за нас. Вічна пам'ять та Слава Небесній сотні Майдану!»	26

АНОТАЦІЯ

Розробка Першого уроку (історичної години) спрямована на виховання любові до своєї Батьківщини, піднесення патріотичного духу серед підлітків.

В історії України чимало подій , що передусім продемонстрували прагнення українського народу, до вільного . щасливого, заможного життя

Виховний момент простежується протягом усього заходу. При проведенні свята спрямовується увага на патріотичне виховання. Розширюється кругозір і обізнаність учнів про рідну країну.

Використовуються різноманітні форми роботи з аудиторією. Серед них: показ театралізованого дійства обговорення історичних подій, вікторина.

Розробка Першого уроку (історичної години) може бути використана в роботі викладачами та майстрами в/н.

СЦЕНАРІЙ ПЕРШОГО УРОКУ
2016-2017 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ НА ТЕМУ:
«ВІД ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ДО НОВОЇ
УКРАЇНИ»

МЕТА:

- розширити знання учнів про фрагменти з історії України;
- донести до учнів необхідність збереження культурної спадщини Батьківщини;
- донести важливість збереження патріотичного духу у кожного громадянина; виховувати культуру взаємовідносин між людьми у щоденному житті, повагу до традицій і звичаїв;
- сприяти розвитку пізнавального інтересу.

ЗАВДАННЯ:

- ознайомити учнів з основними історичними подіями становлення української державності, культурними здобутками, національними цінностями та досягненнями України в роки незалежності;
- формувати відчуття приналежності до України, почуття особистої відповідальності за долю держави та українського народу;
- розвивати готовність служити Батьківщині та стати на захист державних інтересів країни;
- виховувати повагу до державної символіки, історичних надбань, шанобливе ставлення до звичаїв, культурних традицій українців та представників інших національностей, які населяють країну.
- розвивати почуття патріотизму.

ЕПІГРАФ: Народ мій жив, впродовж віків.

Відстояв віру, волю, мову.

Зберіг традиції батьків,

Заклав державності основу.

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

1. Зал прикрашений у національному стилі: символи України, прапор України, проектор, комп'ютер, записи музики, екран, мультимедійна презентація.
2. Костюми: національні (українські жіночі і чоловічі, мадяра, печеніга, половця, монголо-татарина, воїна польсько-литовської доби, німця часів Великої Вітчизняної Війни).
3. Реманент: лук, стріли, списи, батіг, щити, віршовка, прапор війська – запорізького, автомат, протигаз, каска, прапор України.
4. Звукове забезпечення: Гімн України (сл. П.Чубинського, муз. М.Вербицького, пісня «Лише у нас на Україні» сл. М. Янченко, муз. М. Янченко).

МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ: актовa зала

ЧАС ПРОВЕДЕННЯ: 45 хвилин

План проведення заходу

I. Організаційний етап. (1 хв.)

Учні розташовуються в актовому залі. Лунає пісня «Лише у нас на Україні», під яку виходять ведучі.

II. Мотивація навчально-виховної діяльності учнів. Оголошення теми заходу. (3 хв.)

Ведучий 1:

Доброго дня!

Ведучий 2:

Ми раді вітати Вас у цьому залі. Сьогодні у нас незвичайний захід. Ми зібралися тут, щоб краще пізнати нашу Батьківщину.

Ведучий 1:

Тема сьогоднішньої історичної години – «Від проголошення незалежності до нової України!».

День Незалежності України – головне державне свято нашої країни, яке відзначається щороку 24 серпня на честь прийняття Верховною Радою УРСР Акту проголошення незалежності України, що прийнято вважати датою утворення держави Україна в її сучасному вигляді.

(Учень в національному костюмі зачитує Акт проголошення незалежності України.)

Ведучий 2:

В такий день на повні груди хочеться заспівати душею разом з усією Україною найкращу в світі, справжнього українця пісню.

(Звучить Гімн України, вноситься прапор України.)

III. Основна частина заходу (35 хв.)

Ведучий 2:

У духовному й політичному житті кожного народу є визначні події й роки, які назавжди входять в його історію, свідомість, визначають характер буття, місце і роль країни у світі.

Ведучий 1:

Для історії 25 років зовсім небагато. А як же довго наш народ йшов до цього свята! Йшов через утиски упродовж всієї історії від часів Київської держави до наших днів. На цьому шляху загинула незліченна кількість кращих синів і дочок України, які відстоювали її незалежність.

Шлях із сивої давнини до сьогодення коротко презентують учні у інсценованому дійстві.

Під супровід трагічної музики йде показ історичних подій від 9 століття до сьогодення і коментуються поза сценою оповідачем.

Оповідач:

Сумом переймає трагічна та кривава свобода України. Ледве витримала Україна рух мадярів 9 століття.

(На сцену вибігають зморені стражданням троє дівчат в українських сорочках, яких переслідує маляр в своєму національній одязі погрожуючи дівчатам стрілами. Дівчата падають ниць на сцені, а маляр стоїть над ними.)

Оповідач:

А вже в 10 столітті наперли печеніги.

(На сцену схвильовано вибігають дві українки, яким погрожує хлопець одягнений в костюм печеніга з величезним списом в руках. Дівчата падають на коліна.)

Оповідач:

Прикінці 11 століття почали ослаблювати українську державу половці.

(На сцені з'являється дівчина згорблена від болю, яку шмагає батогом половець.)

Оповідач:

А в 13 столітті залили кров'ю українську землю монголо – татарські орди.

(На сцену хлопець у костюмі монголо-татарина тягне зв'язаних вірьовкою українських дівчат, взятих ним у полон. Від стоми дівчата падають, а він стоїть над ними, як символ придушення волі нашого народу.)

Оповідач:

Ще не оговталась Україна від татарських нападів, як вже при кінці 15 століття почала нищити її кримська орда, а в 16 столітті настало польсько-литовське панування над українськими землями, що призвело до визвольного руху у відродженні української нації.

(На сцені показано бій козака з польсько-литовськими воїнами, які одягнені облаштуваннями часів польсько-литовської доби.)

Оповідач:

В першій половині 19 століття перетворилася Україна в звичайну провінцію Російської держави, незважаючи на спроби її рятунку з боку знаменитих гетьманів П.Дорошенка та І.Мазепи. Це гасло вклало меч в руки українському січовому війську.

(На сцену гордо виходять діти одягнені в козацький одяг і несучи в руках знамено війська запорізького.)

Оповідач:

На початку 20 століття досягнули свій вершок у домаганні суверенності українського народу та з'єднаній самостійності незалежності української держави. Але це не всі випробування, які випали на долю України. Страшна Велика Вітчизняна Війна 1939-1945 років, де від рук німецько-фашистських загарбників полягло багато українців.

(На сцену хлопець у військово-німецькій формі, тримаючи на прицілі автомату вжене двох дівчат, одягнених у ситцеві плаття того часу.)

Оповідач:

Початок 21 століття ознаменувався силовим протистоянням у лютому 2013 року, де загинули сотні людей заради нового європейського життя України.

(На сцену виходить учень у касці, протигазі, символізуючи учасника Євромайдану. В руках хлопець тримає прапор України. Стає гордо посеред сцени.)

В цей час всі українці підіймаються з колін і гордо шикуються на сцені, а дійові особи, які зображували поневолювачів українського народу роблять крок назад і присідають за спинами українців. Одна із дівчат починає читати вірш під супровід спокійної мелодії.

Українка:

Я українка! Цим горджусь!

(автор Мирослав Вересюк)

Я українка! Цим горджусь!

І в голос можу заявити:

- Я українка! Цим горджусь!

Про це не сором говорити!

Я українка! Мій народ

Поволі випрямляє спину,

Найвищих досягне висот,

Прославить в світі Україну!

Це мій народ впродовж віків

Свободи прагнув, щастя, волі!

Нащадок славних козаків.

Що йшли на смерть заради долі!

Це він завзято працював,

Аж від напруги рвались жили!

За землю рідну воював,

Життя мільйони положили!

Це він від голоду вмирав,

Померлих душі ще волають,

Бо їх ніхто не відспівав...

Цей геноцид – не забувають

Вмирав в катівнях, в засланні,

По тюрмах, таборах, етапах!

І в мирний час і на війні...

Немає цих могил на мапах!

Він вижив і впродовж віків

Відстояв віру, волю, мову.

Зберіг традиції батьків,

Заклав державності основу!

Він працював і воював,
Оберігав і боронився,
Творив, народжував, кохав
І самовіддано трудився!
Він переможе вся всіх,
Щезає привид комунізму!
І задзвенить дитячий сміх
В країні без усяких «і змін»!
Своя Держава назавжди
Постала і довіку буде,
Щоб захищати від біди,
І в щасті, мирі жили люди!

Ведучий 2:

Критикувати українські реалії сьогодні не варто. За 25 років незалежності Україні не вдалося стати повноцінною демократичною державою європейського зразка. Однак ці 25 років не минули безслідно, і за цей час відбулися численні події, які навіки гордо прописалися в історію України. Це моменти боротьби і тріумфу, гордості і перемог, якими незалежним українцям варто пишатися.

Ведучий 1:

Давайте згадаємо, як це було?

(Кожен учень представляє свій історичний проміжок часу починаючи з 1991 року і до сьогодні).

Учень: *(про 1991 рік)*

24 серпня 1991 року Верховна Рада України ухвалила історичний документ виняткового значення для українського народу – Акт проголошення незалежності України.

4 вересня 1991 року над куполом будинку Верховної Ради замайорів національний синьо-жовтий прапор.

1 грудня 1991 року на референдумі щодо проголошення незалежності України виставили лише одне питання: «Чи підтверджуєте ви Акт проголошення незалежності України?» Громадяни України висловились на підтримку незалежності. 90% населення країни проголосувало «за».

7-8 грудня відбулося підписання Біловезької угоди. Цей документ підписали президент України Л.Кравчук, президент Росії Б.Єльцин та голова Верховної Ради Республіки Білорусь С.Шушкевич у Біловезькій Пущі під Брестом. Ця угода проголошувала розпуск СРСР і створення СНД. Окремою угодою лідери домовилися щодо здійснення єдиного контролю над наявною в державах ядерною зброєю.

Учениця: *(про 1992 рік)*

15 січня 1992 року Верховна Рада затверджує вірш «Ще не вмерла Україна» Павла Чубинського (1862) як гімн України.

28 січня 1992 року набув статусу офіційний прапор – синьо-жовтий стяг.

19 лютого 1992 року офіційно з'явився державний герб у вигляді Тризуба князя Володимира.

Україна стає членом Міжнародного валютного фонду.

Учень: *(про 1993 рік)*

21 лютого 1993 року – Сергій Бубка встановив світовий рекорд у стрибках із жердиною в закритих приміщеннях – 6 метрів 15 сантиметрів.

Сергій Бубка – єдиний український спортсмен, якому встановлено пам'ятник за життя.

Учениця: *(про 1994 рік)*

Л.Кравчука на посаді президента змінює Л.Кучма.

14 січня 1994 року Україна стає без'ядерною державою. Аварія на ЧАЕС створила труднощі утримання ядерної зброї, жорстка позиція США та Росії призвели до підписання Тристоронньої угоди між Росією, Україною та США.

Україна втратила свій ядерний потенціал, але так і не отримала компенсації за роззброєння.

Перше олімпійське золото України, яке завоювала 16-ти річна дніпропетровська фігуристка Оксана Баюл у Ліллекхаммері. Ця перемога стала великою несподіванкою для всіх, у тому числі і для організаторів олімпіади, у яких не знайшлося запису гімну України. Майже 45 хвилин вболівальники чекали, доки зазвучав гімн.

Учениця: *(про 1995 рік)*

З 9 листопада 1995 року Україна є постійним членом Ради Європи і представлена в усіх його органах. Затверджено стратегію співробітництва ЄС та України. Так починається шлях України до Євросоюзу...

Учень: *(про 1996 рік)*

У ніч з 27 на 28 червня 1996 року була прийнята і затверджена Конституція України. Найвищий закон утверджує багатовікове прагнення українського народу до незалежності і власної держави. Прийняття Конституції України є закономірною і важливою віхою в історичному розвитку України

Відповідно до Указу Президента України Л.Д.Кучми та статей 99 і 102 Конституції України протягом 2-16 вересня в Україні була проведена грошова реформа. В обіг введено національну валюту Українську гривню та її соту частку – копійку. Введення гривні – свідчення початку стабілізації української економіки.

Подкопаєва Лілія на XXVI Олімпійських іграх в Атланті посіла перше місце в абсолютній першості, перше місце у вільних вправах, друге місце на колоді. Вона є володаркою 45 золотих, 21 срібної та 14 бронзових медалей, а також організатор турніру «Золота лілія».

Учень: *(про 1997 рік)*

Із 19 листопада по 5 грудня 1997 року Л.Каденюк здійснив політ у складі спільного екіпажу на американському космічному кораблі «Колумбія». Місія була спрямована на проведення спільних українсько-американських дослідів, що мали на меті вивчення впливу стану невагомості на природні процеси у рослин.

Цього року відбувається розподіл Чорноморського флоту та угода з РФ про оренду бази в Севастополі.

Учениця: *(про 1998 рік)*

Вибори до Верховної Ради вперше за змішаною системою.

Президентські перегони Л.Кучма – П.Симоненко.

Встановлена відзнака Президента України – «Герой України».

Учень: *(про 1999 рік)*

Відміна смертної кари. 29 грудня 1999 року Конституційний Суд України визнав, що смертна кара суперечить Конституції України. У зв'язку з цим було внесено зміни до Кримінального кодексу України, якими остаточно вилучити поняття «смертна кара» з офіційного списку кримінальних покарань України.

Відсутність смертної кари є обов'язковою умовою для перебування держави в Раді Європи.

Учениця: *(про 2000 рік)*

5 червня 2000 року Президент України Л.Д. Кучма під час візиту до України Президента США Б. Клінтона вперше назвав точну дату остаточної зупинки енергоблоку № 3 – 15 грудня 2000 року.

15 грудня проходить перша масова акція під гаслом «Україна без Кучми». В цій акції брали участь 24 політичні партії та громадські організації – як націоналістичні, так і деякі ліві партії. Учасники акції розбили наметове містечко у центрі Києва з вимогами відставки президента країни й керівників силових відомств, проведення незалежної експертизи у справі зниклого журналіста Г.Гонгадзе (гасло «Хочемо правди»).

В цей же час Україна стає непостійним членом Ради Безпеки ООН.

Учень: *(про 2001 рік)*

На запрошення Президента України, Єпископів Українських Греко-Католицької та Римо-Католицької церков 23-27 червня 2001 року Україну відвідав Папа Іван Павло II. Урочистий проїзд понтифіка вулицями українських міст зчинив чималий ажіотаж, а наша країна чи не вперше в історії впродовж кількох днів посідала перші місця у світових новинах.

Учениця: *(про 2002 рік)*

27 липня 2002 року на аеродромі Скнилів, що за 7 кілометрів від Львова, зібралось близько 10 тисяч глядачів. Люди із захоплення вдивлялися в небо, де вправні пілоти демонстрували фігури вищого пілотажу.

Близько першої години дня Су – 27 готувався завершити демонстративну фігуру «напівпетля», втім уже за мить пілот зрозумів, що пройшов надто близько до землі. За лічені секунди Су – 27 врізався в натовп людей, які зібралися на вулиці, аби краще розгледіти експонати шоу.

Учень: *(про 2003 рік)*

Перше посягання Росії на українську територію – острів Тузла, який знаходиться у Чорному морі.

Учениця: *(про 2004 рік)*

Футболіст А.Шевченко став першим і поки що єдиним громадянином України, який отримав найбільш престижну особисту нагороду футбольного світу – «Золотий м'яч».

Перемога співачки Руслани на Євробаченні – 2004. Серед 36 країн, які брали участь у пісенному конкурсі за результатами світового телефонного голосування в прямому ефірі Руслана посіла перше місце з 280 балами. Перемогу співачці принесла пісня «Дикі танці».

Помаранчева революція: 22 листопада – 23 грудня 2004 року.

Після оголошення ЦВК попередніх результатів президентських виборів, згідно з якими переміг кандидат В.Янукович, прихильники В.Ющенка, основного кандидата від опозиції, організували всеукраїнські протести та акції непокори.

У результаті страйків та протестів, що тривали протягом місяця, ЦВК дозволила провести повторні вибори, на яких впевнену перемогу здобув В.Ющенко.

Учень: *(про 2005 рік)*

19 травня 2005 року на конференції у норвезькому місті Берген Україна офіційно приєдналася до «Болонського процесу» з метою створення єдиного європейського простору вищої освіти. На сьогодні 45 європейських держав, включаючи й Україну, є його учасниками.

Проведення в Україні Євробачення – 2005. Співачка Руслана, яка перемогла на Євробаченні – 2004, подарувала можливість Україні проводити ювілейний 50-й конкурс Євробачення. На сцені Києва перемогла грецька конкурсантка Єлена Папарізу. Українські учасники гурту «Грінджоли» зайняли лише 19 місце.

Учениця: *(про 2006 рік)*

Наприкінці листопада 2006 року Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про Голодомор 1932-1933 років в Україні». Цим актом відновлена історична справедливість щодо визнання Голодомору геноцидом українського народу і тим самим повернено історичний борг безвинним багатомільйонним жертвам тієї трагедії та всьому українському народу.

Збірна України у чвертьфіналі чемпіонату світу з футболу: червень 2006 року. На Чемпіонаті світу з футболу збірна України зайняла друге місце в групі і вийшла до 1/8 фіналу. Уже через три дні, 26 червня, в Кельні українська збірна зустрілась із Швейцарією. Матч видався рівним, тому і основний, і додатковий час завершився 0 : 0. У серії пенальті завдяки успішним діям Шовковського, Реброва і Гусєва Україна одержала перемогу 3 : 0 і увійшла у вісімку найкращих команд світу.

Учень: *(про 2007 рік)*

У Кардіффі відбулося голосування, за результатом якого переможницями тендера на право проведення Чемпіонату Європи з футболу 2012 року стали Україна і Польща.

Учениця: *(про 2008 рік)*

Україна вступила у Світову організацію торгівлі в 2008 році після 15 років переговорів. Процес приєднання України до СОТ почався ще в 1993 році і лише в 2005 році процес був прискорений. 5 лютого 2008 року Генеральна рада СОТ на засіданні в Женеві схвалила вступ України в цю організацію.

23 жовтня Європарламент визнав Голодомор злочином проти людяності і висловив співчуття українському народу.

Із 2008 року замість вступних іспитів до ВНЗ затверджено зовнішнє незалежне тестування, яке надає рівні можливості для здобуття вищої освіти.

Під час XXIX Літніх Олімпійських Ігор в Пекіні українська команда завоювала 27 медалей, що стало найкращим результатом за весь час участі незалежної України в Олімпійських Іграх: 7 золотих, 5 срібних та 15 бронзових.

Учень: *(про 2009 рік)*

За роки незалежності перемоги українського спорту неодноразово змушували серця українців битися у шаленому ритмі.

Донецький «Шахтар» став першим і єдиним донині українським клубом, яким завоював євро кубковий трофей в роки Незалежності.

Росія і Україна повідомила про врегулювання газового конфлікту. Сторони підписали 10-річну угоду, що визначає умови відновлення транзиту і постачань до України. Україну представляла Прем'єр-міністр Ю. Тимошенко, яку 2011 року засудять і ув'язнять.

Цього ж року помер Павло Загребельний, класик української літератури.

Учениця: *(про 2010 рік)*0

17 січня відбувся перший тур виборів президента України визначив переможцями В.Януковича та Ю. Тимошенко, а вже 7 лютого Президентом України обраний лідер опозиційної Партії регіонів В. Янукович.

1 жовтня Конституційний Суд України скасував політреформу 2004 року, поновив чинність Конституції 1996 року та звернувся до органів державної влади з вимогою невідкладно привести українське законодавство у відповідність до Основного Закону.

Учень: *(про 2011 рік)*

2 липня Володимир Кличко переміг у Гамбурзі британця Девіда Хейя і додав собі титул чемпіона за версією WBA. Таким чином, брати Клички зібрали усі титули у надважкій вазі.

8 жовтня у Києві відбулася урочиста церемонія відкриття реконструйованого НСК «Олімпійський».

29 жовтня відбулося відкриття нового стадіону «Арена Львів», на якому проходитимуть ігри Євро – 2012.

Учениця: *(про 2012 рік)*

Довгоочікуваний 2012 рік пройшов під гаслом «Творимо історію разом». Багато гостей, які приїхали на Євро – 2012 були в захваті від таких міст, як Київ, Львів, Харків, Донецьк.

22 липня у віці 70 років помер Богдан Ступка, актор театру і кіно. Народний артист СРСР, Герой України.

16 грудня набрав чинності закон про заборону паління в громадських місцях.

Учень: *(про 2013 рік)*

21 листопада Уряд України несподівано заявив, що неготовий до підписання Угоди про асоціацію з Євросоюзом на саміті у Вільнюсі, підготовка до якого тривала останні місяці, а вже 24 листопада пройшла Всеукраїнська акція непокори владі з вимогами підписання угоди про асоціацію з ЄС та відставкою уряду Азарова. Початок Європейських майданів по всій Україні, найбільшими з яких були Київський та Львівський.

Вночі 30 листопада - силовий розгін студентського Євромайдану в Києві.

1 грудня посилюються масові маніфестації обурених громадян у середмісті Києва, багатотисячне народне Віче на Майдані Незалежності; сутички з міліцією біля Адміністрації Президента на вулиці Банковій.

Цього ж року Петриківський розпис включений до списку культурної спадщини ЮНЕСКО.

Учениця: *(про 2014 рік)*

Протягом січня – лютого продовження Євромайдану, а саме протистояння між протестантами і силовиками у середмісті Києва на вулицях Хрещатик, Грушевського, Інститутській.

22 січня від кулі на вулиці Грушевського загинув перший маніфестант – Сергій Нігоян з Дніпропетровщини, що викликало ще більше обурення у суспільстві.

20 лютого у Києві (переважно від куль снайперів) загинуло понад 60 учасників Євромайдану.

Ведучий 2.

Підписання Україною про асоціацію з Європейським Союзом.

Обрання П. Порошенка Президентом Україною.

У 2014 році світ визнав українців найбільшими патріотами, бо кожен з нас усвідомлює, що доля нашої країни у наших руках і кожен може зробити свій внесок у захист нашої країни, незалежно від віку, статі та національності. Наші серця навіки запам'ятають героїв Небесної сотні, що загинули у боротьбі за свободу та єдність України.

(Діти поіменно називають Героїв Небесної Сотні. Звучить пісня Воїни світла.)

Ведучий 1.

Вшануємо їх пам'ять хвилиною мовчання.

Учень: *(про 2015 рік)*

Весь народ України мріє про мирне небо над нашою країною...

Домовленості про припинення вогню і врегулюванні на Донбасі, досягнуті у Мінську дали змогу Україні уникнути найгіршого сценарію розвитку країни.

Учениця: *(про 2016 рік)*

Переможцем «Євробачення - 2016» стала співачка Джамала з піснею «1944».

У ніч з 14-го на 15-е травня у Стокгольмі відбувся фінал музичного дійства. В ньому взяли участь 26 країн. Найбільшу кількість балів – 534 – та перше місце отримала представниця від України – Джамала.

А зараз, для справжніх патріотів своєї Батьківщини вікторина

«Чи знаєте Ви Україну?»

1. Перший президент незалежної України Леонід Кучма. (Кравчук)
2. Яке місто є столицею нашої держави? (Київ)
3. Назвіть державні символи України? (Герб, Гімн, Прапор)
4. Яка мова в Україні є державною?
5. Державний Герб України – це...(Тризуб)
6. Яка найбільша річка України? (Дніпро)
7. Урочиста пісня нашої держави – це...(Гімн України)
8. Що матері дарують своїм дітям на щастя, на долю, виряджаючи в дорогу? (Вишитий рушник)
9. Як називається символ, який українки одягають на голову? (Вінок)
10. Кого в родині називають берегинею? (Матусю)
- 11.3 чим українці зустрічають гостей? (З хлібом - сіллю)
12. Яка улюблена страва українців? (Сало, борщ, вареники)
13. Найкраща країна у світі? (Україна)

IV. Підведення підсумків виховного заходу. (6 хв.)

Ведучий 2:

Україна багатонаціональна, багатомовна, але Україна єдина. Пам'ятаємо, не забуваємо і цінуємо нашу Батьківщину.

Ведучий 1:

Збережемо наш патріотизм, віру та силу духу для наступних поколінь.

Любіть Україну у сні й наяву,

Вишневу свою Україну,

Красу її вічно живу і нову,

І мову її солов'їну.

До нових зустрічей!

Звучить Гімн України.

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ

Історична година складається так, щобсприяти формуванню пізнавального інтересу до історії нашої держави, її традицій, національної символіки, визначних постатей, а також до актуальних подій сьогодення.

Після закінчення історичної години діти жваво обговорювали історію України її складний шлях до незалежності. Учні самі вставляли з місць і розповідали про цікаві події, людей, місця, які стосуються нашої держави.

В кінці Першого уроку діти запропонували разом з учасниками історико - краєзнавчого гуртка «Погляд у минуле» та дитячо – юнацького куреня імені Коваленка заснувати на базі створеної у навчальному закладі світлиці музею імені Петра Калнишевського, який був останнім кошовим отаманом Запорозької Січі у 1762 та 1765 – 1775 роках.

Підсумком заходу є виховання любові до своєї Батьківщини, піднесення патріотичного духу серед підлітків, бажання кожного учня до нових звершень, самоствердження, самореалізації, вміння приходити на допомогу товаришам у потрібний момент. Розвиваючи власні здібності учні краще і швидше адаптуються до сучасності у всіх її проявах.

**ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР**

Про проголошення незалежності України

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, N 38, ст.502)

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки **п о с т а н о в л я є**:

Проголосити 24 серпня 1991 року Україну незалежною демократичною державою.

З моменту проголошення незалежності чинними на території України є тільки її Конституція ([888-09](#)), закони, постанови Уряду та інші акти законодавства республіки.

1 грудня 1991 року провести республіканський референдум на підтвердження акта проголошення незалежності.

Голова Верховної Ради Української РСР

Л.КРАВЧУК

м. Київ, 24 серпня 1991 року

N 1427-ХІІ

А К Т
ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Виходячи із смертельної небезпеки, яка нависла була над Україною в зв'язку з державним переворотом в СРСР 19 серпня 1991 року,

- продовжуючи тисячолітню традицію державотворення на Україні,
- виходячи з права на самовизначення, передбаченого Статутом ООН та іншими міжнародно-правовими документами,

- здійснюючи Декларацію про державний суверенітет України, Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки урочисто

п р о г о л о ш у є н е з а л е ж н і с т ь У к р а ї н и та створення самостійної української держави - УКРАЇНИ.

Територія України є неподільною і недоторканною.

Віднині на території України мають чинність виключно Конституція і закони України.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ 24 серпня 1991 року

**Вони віддали своє життя за нас. Вічна пам'ять та Слава
Небесній сотні Майдану!**

Прізвища перших загиблих героїв Майдану знають всі, їм присвячували пісні і вірші, їхні розповіді на камери знаходили і публікували. Вони загинули у сутичках від куль снайперів та спецпризначенців, а також загиблих в зоні АТО з Апостолівського району.

Вербицький Юрій, 51 рік. Працював у відділі сейсмічності Карпатського відділення Інституту геофізики НАН України у Львові. 21/22 січня 2014 викрадений невідомими з Олександрійської лікарні разом з активістом Ігорем Луценко вранці 21 січня 2014 року. Його тіло було знайдено 22 січня в околицях села Гнідин Бориспільського району Київської області зі слідами тортур. За відео свідченням друга Юрія Вербицького Романа, при опізнанні було очевидно, що ноги перебиті — виднілися кістки, вся спина була синя, обличчя розбите, ребра випирали з правого боку зі шкіри, бо певне були поламані. Офіційною причиною смерті визнано лікарями лікарні — переохолодження.

Нігоян Сергій, 21 рік. Народився і жив у селі Березнуватівка Дніпропетровської області. Його родина переїхала до України, рятуючись від війни у Нагорному Карабасі. Займався легкою атлетикою та східними єдиноборствами, два курси провчився в Дніпродзержинському коледжі фізичного виховання. На Євромайдан приїхав 8 грудня 2013 року, був задіяний в охороні. 22 січня 2014 загинув під час штурму на вулиці Грушевського. Отримав три вогнепальних поранення картеччю на основі сплаву свинцю — в голову, шию і груди.

Жизневський Михайло, 26 років, Родом з Білорусі, звідки виїхав через політичні проблеми. В Україні був бійцем націоналістичної організації УНА-УНСО. Останнім часом жив і працював у Києві та в Білій Церкві. Був задіяний в охороні Євромайдану. 22 січня 2014 загинув під час штурму на вулиці Грушевського. Отримав наскрізне поранення в серце мисливською кулею.

Сеник Роман, 46 років. Родом з Львівщини, останні роки мешкав у місті Турка. 25 січня 2014 помер у київській лікарні. Під час штурму 22 січня 2014 на вулиці Грушевського він отримав важке вогнепальне поранення в плече. Куля застрягла в легені, руку з роздробленою кісткою довелося ампутувати, організм втратив більше 3,5 літрів крові.

Калиняк Богдан, 52 роки, родом з Коломиї, Івано-Франківської області 28 січня 2014 помер у госпіталі в Івано-Франківську. Міський голова Коломиї Ігор Слюзар розповів, що Калиняк 2 місяці з маленькими перервами по чотири дні стояв на Майдані і, маючи рідну сестру в Києві, не ходив до неї, щоб відігріватися.

Аратунян Георгій з Рівного, приблизно 50 років Менше року тому його дружина Наталія померла від епілептичного нападу, перебуваючи дома наодинці із 1-річною донькою. В той час Георгій був на заробітках за кордоном.

Зараз 2-річна донька Ашхен залишилася повною сиротою під опікою сестри Ані (донька від першого шлюбу дружини). Проживав у місті Рівне по вул. Стрицького, 7. Сім'я жила дуже бідно. Гергій планував виїхати на батьківщину у Батумі в Грузію до родини, після того як встановить пам'ятник покійній дружині на її роковини. Загинув 20 лютого 2014 року у Києві.

Байдовський Сергій, 23 роки, працівник магістральних нафтопроводів "Дружба". Загинув від вогнепального поранення в легеню 20 лютого 2014 року.

Жив у Луцьку, любив своє місто, понад усе любив рідну Україну. Одна із останніх цитат на його сторінці "ВКонтакте" слова Левка Лук'яненка: "Нація, яка не готова посилати синів на смерть, не виживе..." Загинув від вогнепального поранення на Майдані у Києві 20 лютого.

Бльок Іван (або Тур - по прізвищу дружини), 40 років. Жив у місті Городок Львівської області. Приватний підприємець. 20 лютого 2014 року на Інститутській загинув від кулі снайпера. Без батька залишилися донечка і маленький син.

Брезденюк Валерій, 50 років, м. Жмеринка, український підприємець, художник у техніці ебру (малюнки на воді). Вбитий пострілом у спину 18 лютого 2014 року.

Володимир Бойків зі Львова, 59 років. 18 лютого з ним зник зв'язок. Повідомлялось, що він був у епіцентрі подій. У понеділок 24 лютого від зазначених травм у центрі Києва помер.

Бондарчук Сергій, 52 роки, Старокостянтинів Хмельницької області. Читель фізики, голова Старокостянтинівської міської організації (Хмельницька обл) ВО "Свобода". 20 лютого 2014 року загинув у Києві внаслідок вогнепального поранення, завданого снайпером

Бондарев Сергій, 32 роки з Краматорська. Програміст. Загинув 18 лютого від 4-х кульових поранень під час перших атак на Майдан.

Братушко Олексій, 1971 року народження, м. Суми. Загинув на Майдані 20 лютого.

Вайда Богдан, 58 років. Неодружений. Останнім часом проживав разом з мамою у с. Летня Дрогобицького району. На київський Майдан поїхав 19 лютого. Вже зранку наступного дня, приїхавши до Києва, зателефонував сестрі: "Люба, тут справжня війна! Стріляють...", – після цього розмова обірвалася. Того ж дня по обіді у приймальні Летнянської сільради пролунав телефонний дзвінок. Повідомили про смерть Богдана, який загинув від кулі снайпера-вбивці.

Васильцов Віталій з Білої Церкви. Чоловікові було 36 років, застрелений на вул. Великій Житомирській, батько двох дітей.

Варениця Роман Михайлович, 35 років. З Яворівського району Львівської області. 20 лютого застрелений на вул. Великій Житомирській.

В'ячеслав Веремій, журналіст газети "Вести", 32 роки. Тітушки вистрелили чоловіку в груди. Він помер в лікарні вранці 19 лютого 2014 року через втрату крові від кульового поранення. Без батька залишився 4-місячний син В'ячеслава.

Войтович Назар, 17 років. Студент-третьокурсник кооперативного коледжу в Тернополі. Загинув 20 лютого 2014 року. Назар народився і виріс у селі Травневе Збарзького району. Він був єдиним сином люблячих батьків.

Змалку зростав позитивним, умів дружити, не зраджував своїм словам та вчинкам. Серед кола його захоплень почесне місце займала історія.

Особливо ж його притягувала козацька доба. Назар мріяв стати сміливим, рішучим та справжнім козаком. Після закінчення школи він вступив на факультет дизайну кооперативного коледжу в Тернополі. Був сумлінним та старанним учнем.

За розповіддю викладача живопису і рисунку Тетяни Панченко, на його малюнках незмінно була деталь української символіки — калина, тризуб, козаки. Хлопець ніколи не пропускав занять без поважних причин. А 20-го лютого чомусь не відвідав заняття. Виявилось, що напередодні увечері він зібрав речі для троюрідного брата і друзів на Майдані та поніс усе до автобуса, що вирушав на Київ. Насправді ж, йому самому нетерпілось стати учасником справжнього революційного Майдану в Києві.

Задля цього він заздалегідь підготував власну каску, таємно від рідних поїхав у столицю. На Майдані провів всього дві години. Застрелили Назара із вогнепальної зброї. У червні хлопцеві мало виповнитись 18 років.

Голоднюк Устим, 20 років, місто Збараж, Тернопільська область. Волонтер Демократичного Альянсу. Помер 20 лютого у готелі "Україна" внаслідок вогнепального поранення в голову.

Іван Городнюк, м. Березне, Рівненська область

Помер через хворобу, яку отримав на Майдані (19 лютого Іван повернувся додому з Майдану, адже під час останнього штурму "беркутівцями" його облили водою з водометів і побили. Звернувся до лікарів, почав лікуватися. Але вночі серце молодого чоловіка не витримало і зупинилося

Гриневич Едуард з Волині, 30 років. Убитий 20 лютого.

Гурик Роман. 19 років. Студент Прикарпатського університету, факультету психології. З Івано-Франківська. 19 лютого 2014 року Романа застрелив снайпер близько 12:15. Чітко у висок.

Сергій Дідич, 44 роки, Депутат Городенківської районної ради Івано-Франківської області від ВО Свобода, 44 роки. Загинув 18 лютого 2014 року.

Дворянець Антоніна, 62-річна мешканка Броварів. 18 лютого її тіло виявили на барикаді, розташованій на вулиці Інститутській, біля верхнього входу в метро "Хрещатик".

Дигдалович Андрій з села Сокільники (Львівська область), 40 років.

Дзявульський Микола з Шепетівки, 56 років. Вчитель географії та біології, член ВО Свобода. Застрелений на Інститутській 20 лютого снайпером. Брав активну участь у громадсько-політичному житті міста: обирався депутатом міської ради 1994-1998 років, очолював Спільку підприємців Шепетівщини 2002-2005 років, довгий час працював на викладацькій роботі вчителем географіїшепетівської школи-ліцею, останній час був помічником народного депутата від ВО "Свобода" Ігоря Сабія. Земляки говорять, що усі зусилля Миколи Дзявульського були спрямовані на патріотичне виховання молоді, він переконував, що в цей нелегкий час неможливо стояти осторонь будь-яких подій, необхідно бути свідомим українцем, будівничим своєї держави.

Дмитрів Ігор з с.Копанки Калушського р-ну Івано-Франківської області. Загинув 20 лютого 2014 року.

Йому було лише 30 років. Впродовж кількох годин його безнадійно розшукували. А близько 17:00 із 17-ї лікарні м. Києва надійшла інформація про те, що Ігор Дмитрів помер.

Жаловага Анатолій з м.Дубляни Львівської обл., 33 роки. Застрелений 20 лютого.

Жеребний Анатолій з Рудок, Львівської області. 28 років. Працівник Вишнянського аграрного коледжу, представник тамтешньої міськради. Загинув 20 лютого 2014 року від снайперської кулі.

Зубенко Владислав з Харкова, який отримав кульове поранення 20 січня 2014 року на вулиці Інститутській в Києві.

Захаров Володимир, 57 років. IT-спеціаліст. Загинув під час пожежі в офісі Партії регіонів на Липській. За одними даними, чоловік задихнувся від димових шашок після того, як його побили бітами, обрізками труб і ногами. За іншими даними, застрелений вистрілом в голову.

Зайко Яків, 73 роки, Житомир. Народний депутат України 1 (12) скликання, головний редактор журналу "Голос громадянина". 18 лютого 2014 року помер від інфаркту, втікаючи від "Беркуту" на вул. Інститутській.

Капінос Олександр, 29 років, активіст ВО "Свобода", село Дунаїв, Тернопільська область. У 2012 році витримав 12 днів без їжі на знак протесту проти "мовного закону". Під час сутичок на Грушевського 18 лютого в нього влучили гранатою, — каже його друг Михайло Згар. — Йому пробрили артерію. Сашка госпіталізували, але в лікарні він помер

Кемський Сергій, 33 роки, з Керчі. Він працював в Інституті політичних та економічних ризиків і перспектив, писав для "Української правди" статті. Загинув 20 лютого 2014 року

Кіпіані Давид з Грузії. Його тіло знайшли поряд з барикадою біля ЦУМа з двома кульовими пораненнями. Помер у "швидкій". Залишився однорічний син

Корчак Андрій Стрій, Львівська область. На Майдані був із листопада, завжди стояв на передових. Напередодні загибелі телефонував до брата Юрія та говорив, що має нехороше відчуття. Потім вдруге повідомив, що по Інститутській наступає Беркут, а за дві години зателефонував медбрат і сказав, що в Андрія розбита голова, схоже на черепно-мозгову травму, і його не можуть реанімувати. Помер Андрій у столичній лікарні N17. Походив він із сім'ї колишніх репресованих.

Був неодружений. Дев'ять років тому поховав батька, жив з 81-річною матір'ю. Працював на місцевих будівництвах, після звільнення з роботи їздив на заробітки до Чехії.

Костенко Ігор, 22 роки, студент-географ, з м. Львова. Загинув 20 лютого 2014 року.

Кіщук Володимир Запорізька обл. 1956 р.н. Загинув 18 лютого у Києві під час сутичок між мітингувальниками та "беркутівцями". Проломлена голова в районі потилиці. Тіло виявили у Будинку офіцерів

Котляр Євген, 33 роки, з Харкова. Як написав на Facebook Володимир Чистилін, його знають у "Зеленому Фронті" по подіях у парку Горького. Був вбитий 20 лютого.

Креман Іван з Кременчука. Загинув 20 лютого на Інститутській.

Корнєєв Анатолій, 1961 року народження. Військовий, сільський голова села Руда Кам"янець-Подільського району. Помер від снайперського пострілу в серце.

Коцюба Віталій зі Львова, 31 рік. Народився в селі Вороблячин Яворівського району Львівської області.

Загинув 20 лютого 2014 року від вогнепального поранення. Залишив молоду дружину та двох діток.

Кульчицький Володимир з Києва, 1949 р.н. Куля пройшла на виліт в серце, застрягла в одязі. Друга влучила йому в живіт.

Дмитро Максимов. Загинув 18 лютого 2014. Срібний та бронзовий призер з дзюдо Дефлімпійських ігор у Софії. Вибухом гранати йому відірвало руку. Загинув хлопець від втрати крові у Будинку Профсоюзів.

Мовчан Андрій, 34 роки, Київ. Працював у театрі ім. Франка освітлювачем, член Демократичного Альянсу. Загинув від вогнепального поранення в голову 20 лютого 2014 року

Мойсей Василь. 21 рік, Активіст Ківерцівської міської організації ВО "Свобода" Волинської області. Загинув 20 лютого 2014 року

Мельничук Володимир, 22.08.1974 р.н. Стояв з дружиною під колонадою на жовтневому, снайпер поцілів в шию, забрали до готелю Україна, потім транспортували до 17 лікарні, ввечері помер. Залишились стара мама і дружина

Наумов Володимир Народивсь в с. Шевченки Добропільського району Донецької області в день народження Шевченка. Любив Шевченка. Знав Кобзар напам'ять. В селі залишилась 85-річна мама, дружина та трьох дітей. За позовом серця поїхав на своїй машині на Майдан. В результаті був викрадений і задушений. Знайдений метрвим на Трухановім острові.

Опанасюк Валерій, Рівне. 1971 року народження. Загинув 20 лютого від снайперської кулі, залишивши дружину вдовою, а чотирьох дітей - сиротами. Найменшій дитині - сину - два роки, найстаршій доньці - 12.

Пантелєєв Іван (прізвисько Креман), Краматорськ, 1981 р.н..Помер 20 лютого на Інститутській від кульового поранення у серце.

Пагор Дмитро, Хмельницький, 21 рік. Загинув від кулі в голову біля стін СБУ у Хмельницькому близько восьмої години вечора 19 лютого 2014 року.

Павлюк Володимир, Коломия, біля 40 років

Паньків Микола, с.Лапаївка Львівської обл., 39 років

Парашук Юрій м. Тальне, Черкаська обл, 1966 р.н. В одних списках загиблих значиться, що він був жителем м. Тальне, Черкаська обл. В інших, - що Харкова. Член ВО "Свобода".

Отримав кульове поранення у потилицю під час відступу силовиків з барикад на вулиці Інституцькій 20 лютого 2014 року.

Пасхалін Юрій з Черкаської області, 1984 р.н. Загинув 20 лютого 2014 року у Києві від 3-х вогнепальних поранень в спину і пневматичного поранення.

Плеханов Олександр, 22 роки. Загинув 18 лютого.

Полянський Леонід, приблизно 35 років.

Прохорський Василій, 33 роки. 18 лютого був на Майдані і з того моменту не виходив на зв'язок, був у списку зниклих. Із ФБ: "18.02.14

послеработы в 17 час. поехал на Майдан. В 19 час. уже на связь не выходил. Ночевать не пришел. На работу утром не вышел. ДрузьяминайденыоколоМихайловскогособораего куртка и телефон. Сегодня ходили на опознание - выбитызубы, весь синий..." Тіло упізнали 22 лютого 2014 року.

Саєнко Андрій з Фастова (Київська область), 1962 р.н.

Сердюк Ігор, 40 років. З Кременчука, Полтавська область. Чоловікові вистрелили з обрізу в обличчя. "Він будував барикаду, носив мішки. Під час цього на нього та інших активістів напали тітушки та "беркутівці". Зразу була сутичка, потім хтось вистрелив Ігорю в упор в обличчя, — розповів Сергій Полюхович, заступник голови кременчуцького "Майдану"

Сміленко Віктор, 1961 р.н. Кіровоградська область, Бобринецький район, с.Борисівка. Загинув 20 лютого

Смолинський Віталій Уманський район, с. Фурманівка. Загинув 20 лютого.

Сольчаник Богдан, 29 років. Історик, викладач. Працював на кафедрі нової та новітньої історії України УКУ. Закінчив бакалавріат з історії, магістерку з соціології (обидві здобуті у Львівському національному університеті імені Івана Франка), незакінчений докторат у Варшаві. Проводив конференції та літні школи в Україні та закордоном.

Тарасюк Іван, Волинська область, смтОлика. Дата народження - 28 січня 1993 року. 20 лютого 2014 року загинув на Майдані від вогнепального поранення.

Ткачук Ігор, 1975 року народження. Мешканець Великої Кам'янки Коломийського району Івано-Франківської області. Загинув від пострілу снайпера 20 лютого 2014 року. Осиротіли троє дітей - 17 років, 11 та кілька місяців.

Точин Роман, 44 роки, м.Ходорів Львівської області. Загинув на Майдані 20 лютого 2014 року

Іван Бльок (або Тур - це прізвище його дружини ,але так його теж називали), 40 років. Жив у місті Городок Львівської області. Приватний підприємець. 20 лютого 2014 року на Інститутській він загинув від кулі снайпера. Без батька залишилися донечка і маленький син.

Ушневич Олег, Дрогобич 1982 р.н. Загинув 20 лютого. Застрелений спайпером на Інститутській біля Жовтневого палацу. Народився в Дрогобичі в сім'ї працівників ВАТ НПК "Галичина" Михайла та Євгенії Ушневич. Багатьом працівникам нафтопереробного активіст запам'ятався під час похорону його матері у 1985 році: Євгенія Ушневич померла під час пологів, народивши Олегові брата. Тоді трирічний Олег, не усвідомлюючи, що сталося, ніжно та беззахисно тулився до своєї бабці. На Майдані в Києві Олег Ушневич був з першого дня. Його добре знають на Сколівщині, де після закінчення вишу вчителював. В останні роки виїжджав на заробітки за кордоном.

Черненко Андрій, 35 років. Народився у селі Слободо-Петрівка, Гребінківського району, Полтавської області, дитячі та юнацькі роки прожив у м.Черкаси, де досі мешкають його батьки і брати. З 2002 року проживав у м.Київ. За освітою інженер-технолог, отримав ступінь магістра Національного транспортного університету. Працював автоелектриком на станції технічного

обслуговування у м.Київ. У 2008-2012 рр. разом з дружиною працював у Посольстві України в Нідерландах. Загинув 18 лютого 2014 р. на Майдані від кулі снайпера. Був доставлений з Будинку профспілок до 17-ї лікарні із проникаючим вогнепальним пораненням грудної клітини. Проте лікарям не вдалося врятувати його життя. Похований у селі Слободо-Петрівка. Залишилися дружина та 7-місячна донька Яна.

Чміленко Віктор 1961 р.н. з Кіровоградської області. Фермер, застрелений снайпером.

Храпаченко Олександр, 27 років, театральний режисер, м.Рівне. Загинув від кулі снайпера 20 лютого 2014 року

Хурція Зураб з Грузії, 54 роки. Тіло виявили на барикаді, розташованій на вулиці Інститутській, біля верхнього входу в метро "Хрещатик". Проживав у Кіровограді. Помер від серцевого нападу.

Чаплінський Володимир, Обухів. Його дружина працює в дитячому садку, у сім'ї - 2 дітей. Син та мала донька.

Черненко Андрій, 35 років. З Києва. Загинув 19 лютого 2014 року. Без батька лишилася 7-місячна дитина...

Царьок Олександр з с. Калінін, Васильківський район Київської області. Загинув біля Жовтневого палацу.

Цепун Андрій, 35 років. Київська область, Васильківський район, село Кожухівка. Мав дружину та 8-річного сина. Андрій був у команді активістів, які ввечері 20 лютого блокували в'їзд до столиці з Гостомельської траси. В районі опівночі втомлений пішов один додому. За декілька годин дружина підняла тривогу, але дзвінки в лікарні та морги результатів не дали. Пізніше жінці подзвонили з моргу лікарні швидкої допомоги і повідомили, що тіло було виявлено на вулиці Верболозна зі слідами побиття і смертельної черепно-мозковою травмою.

Шаповал Сергій 1969 р.н. з Києва. Знайшли померлим в Будинку офіцерів

Щвець Віктор, 8 жовтня 1957 р.н., с. Гатне Києво-Святошинського району Київської області.

Близько першої години ночі з 18 на 19 лютого отримав три вогнепальні поранення в черевну порожнину на Майдані. Швидка забрала Віктора Миколайовича до лікарні, але він помер по дорозі. Без батька залишилась дитина.

Шилінг Йосип, 61 рік, з Дрогобича (Львівська область). Разом з дружиною Анною народили та виховали 2 дочок, які подарували дідусяві та бабці чотирьох внучок.

За професією – будівельник. Останні роки часто їздив на заробітки до Італії. Дружина Анна працює в Італії.

На київській Майдан їздив кілька разів, затримувався там надовго. Хотів жити у вільній, заможній країні – аби внуки не шукали щастя по закордонах. Загинув 20 лютого від пострілу в голову біля Жовтневого палацу.

Шимко Максим. 33 роки, м. Вінниця. Загинув 20 лютого 2014 року. Останній запис, який чоловік залишив на своїй сторінці у "ВКонтакте" 18 лютого - "За Україну!!!!!!!!!!!!!! Всі хто може їдьте в Київ !!!"

Щербанюк Олександр, Чернівці, 46 років. учасник всіх виборчих перегонів, керівник партійної первинки "Батьківщини". Снайпер вцілив у нього просто біля чернівецького намету "Батьківщини", повідомляє прес-служба обласної організації партії ВО "Батьківщина". За даними "Буковинської правди" в Чернівцях Олександр Щербанюк працював приватним підприємцем, займався будівництвом, переважно виконував плиточні роботи. В нього залишилась дружина, хвора мама і двоє дітей - син, який навчається в 9-класі та 20-річна донька. Він був дуже активним політичним активістом. На Майдані був з самого початку з перервами.

Мазуренко Павло, 41 рік, відвідував мітинг на Євромайдані. Був побитий охоронцями на даху торгового будинку, що на вулиці Гната Юри. 20 грудня відмовився від госпіталізації швидкою допомогою. Помер 22 грудня в реанімації Київської міської клінічної лікарні № 12 від двосторонньої пневмонії.

Синенко Сергій. Активіст Автомайдану Запоріжжя. Батько чотрьох дітей. 13 лютого 2014 автомобіль "Тойота" разом із власником всередині згорів на дорозі між селами Червоний Яр та Івангород в Запорізькому районі. За попередньою інформацією, займання сталось через те, що невідомий вистрілив у бензобак автомобіля, від чого той спалахнув. Труп було опізнано за аналізом ДНК. У відео зверненні відповідальність за вбивство взяли на себе т.зв. "Привиди Севастополя". На похорони прийшло близько 100 осіб.

Загиблі воїни в зоні АТО Апостолівського району:

Вакуліч Володимир Володимирович
Дмитренко Андрій Олегович
Король Віталій Сергійович
Вахрамєєв Олександр Миколайович
Толкачов Віталій Михайлович
Банас Юрій Олексійович
Чердловський Микола Миколайович
Трофімов Олексій Володимирович
Долгов Ігор Олексійович
Цешковський Олексій Анатолійович
Литвин Олег Олексійович
Милащенко Василь Олексійович

Вічна Пам'ять та Слава Небесній сотні Майдану та загиблим воїнам АТО!